

NYUGTALAN BATÁRON.

*Korán volt még s indultam útra,
mint akit ezer gondja vár,
gyeplőtlenül röpitett ujra
a vágy, a nyugtalan batár.*

*Micsoda vidéken haladtam,
hogy szivemben döng a zaja
s gyermekké válni álmaimban
anyámért sirok éjszaka?*

*Talán Kináig meg sem álltam —
oly mindegy, a sors merre visz,
ha nem vacogja utilázam
napjaim társa maga is.*

*Nem hittem azt se, hogy a ferde
szemek hónapban élni jó.
Örök időtől áll a per, de
hallgat még ma is a bíró.*

*A költő a valón dörömből,
kalapácsütés, amit ír,
de visszhang nem felel a földről.
s a mennybolt néma, mint a sír.*

*Égitetek szelében fázom,
míg az űrben kuporodom,
a félelem lett már a házam
s a szenvedély az otthonom.*

*Az évek sűrű alkonyában
gyér világosság a halál,
vergődve bennük, mint a bábban,
lepke lelkem új fényre vár,*

*égjek bár szédülten a lángban,
mint zárt cellákban a rabok...
De, jaj, a világ is csak lárvá,
honnan sohsem szabadulok.*

RÁBA GYÖRGY